

نامه به کارگران اتحاد جماهیر شوروی

مقدمه ی مترجم: نامه ی زیر از تروتسکی خطاب به کارگران شوروی، بی تردید یکی از اسناد با ارزش تاریخی است که به روشنی نشان می دهد نقد و موضع گیری تروتسکی در قبال شوروی، از اساس با موضع گیری بورژوازی و امپریالیزم متفاوت بوده است.

آن جا که تروتسکی آشکارا اعلام می کند که با تمام توان خود از شوروی و دست آوردهای به جای مانده از انقلاب اکتبر دفاع خواهد کرد، عملاً راه را به روی دروغ پردازی ها و سفسطه های مکرر و متداول استالینیست ها، این دشمنان سرسخت مارکسیزم انقلابی، می بندد. اما تروتسکی، هوشیارانه اعلام می کند که این "دست آوردها"، ضمن آن که می باید مورد دفاع قرار گیرد، تنها زمانی به مردم شوروی خدمت خواهد کرد، که آن ها در مقابل دستگاه عریض بوروکراسی استالینی بایستند. برخلاف اتهامات ننگ آور استالینیزم، همین نامه به تنهایی نشان می دهد که تروتسکی نه اندیشه ی نابودی شوروی و "خدمت به امپریالیزم"، که فکر "زایش مجدد" آن را از طریق قیام کارگران، دهقانان، و سربازان ارتش سرخ و زحمت کشان درسر داشته است. تاریخ، بهترین گواهی است که صحت تحلیل های لئون تروتسکی، این انقلابی پیگیر و خستگی ناپذیر را نشان می دهد.

* * *

درود بر کارگران شوروی، کشاورزان مزارع اشتراکی، سربازان ارتش سرخ و ملوانان نیروی دریایی سرخ! دروهای من را از مکزیک، این سرزمین دوردست، پذیرا باشید؛ سرزمینی که پس از تبعید به ترکیه به دست باند استالین و پس از آن که بورژوازی مرا از کشوری به کشور دیگر مورد تعقیب قرار داد، به آن پناهنده شدم.

رفقای عزیز! مطبوعات دروغ گوی استالینیستی، مدت هاست که از روی خصومت، در مورد تمامی مسائل، من جمله آن چه که به خود من و هم فکران سیاسی من مربوط می شود، شما را می فریفته است. آن چه شما دارید، مطبوعات کارگری نیست؛ شما تنها مطبوعات بوروکراسی را می خوانید؛ مطبوعاتی که به طور سیستماتیک دروغ پردازی می کند تا بلکه شما را در تاریکی نگاه دارد و بدین گونه، امنیت یک کاست طفیلی ممتاز را حفظ کند.

آنان که جرأت می کنند تا در مقابل بوروکراسی منفور جهانی فریاد بزنند، "تروتسکیست"، گماشته گان یک قدرت خارجی، خطاب می شوند؛ به آن ها برچسب جاسوس می خورد- تا دیروز، جاسوس های آلمان و امروز جاسوس های انگلستان و فرانسه- و بعد هم به سوی جوخه ی مرگ فرستاده می شوند. ده ها هزار نفر از مبارزین انقلابی، در مقابل پوزه ی گربه های «گ. پ. او.»^۱ در اتحاد جماهیر شوروی و کشورهای اطراف، به خصوص در اسپانیا، به خاک افتاده اند.

تمامی آن ها به عنوان کارگزاران فاشیزم معرفی شدند. این تهمت نفرت انگیز را باور نکنید! جرم آن ها، دفاع از کارگران و دهقانان در مقابل سببیت و درنده خویی بوروکراسی بود. تمامی گارد سابق بلشویزم، تمامی

^۱ Wage Scale: برنامه ی تعیین سطح دستمزد برای مشاغل مختلف موجود در یک صنعت، کارخانه، شرکت و ... معین.

یاران و همکاران لنین، همه ی مبارزین انقلاب اکتبر، همه ی قهرمانان جنگ داخلی، به دست استالین به قتل رسیده اند. در تاریخ، نام استالین برای همیشه با داغ رسوایی قابیل به ثبت خواهد رسید!

انقلاب، برای بوروکرات ها به وجود نیامد!

انقلاب اکتبر، به خاطر زحمت کشان و نه به خاطر انگل های جدید، صورت گرفت. اما در نتیجه ی تأخیر در انقلاب جهانی، در نتیجه ی فرسودگی و عموماً عقب نشینی کارگران روسیه و خصوصاً دهقانان روسیه، یک کاست خشن و طفیلی، که رهبر آن استالین است، خود را در جمهوری شورایی و در مقابل مردم خود، برپا کرد.

حزب بلشویک سابق، به ابزاری برای این کاست بدل شد. بین الملل کمونیست، که روزی سازمانی جهانی بود، امروز به ابزار سازشکار اولیگارشسی مسکو تبدیل شده است. شوراهای کارگران و دهقانان، مدت هاست که نابود شده و جای خود را به کمیسرها، دبیران [حزب] و عوامل منحط «گ. پ. او.» داده است.

اما، خوشبختانه، هنوز در میان دست آوردهای به جای مانده از انقلاب اکتبر، صنعت ملی شده و اقتصاد اشتراکی شوروی وجود دارد. بر چنین بنیاتی است که شوراهای کارگران، می تواند به ساخت جامعه ای نوین و شادتر بپردازد. این بنیان، تحت هیچ شرایطی نمی تواند از سوی ما به بورژوازی جهانی واگذار شود. این وظیفه ی انقلابیون است که با چنگ و دندان از هر آن چه که طبقه ی کارگر به دست آورده است، دفاع کند؛ چه حقوق دموکراتیک و

برنامه‌ی تعیین سطح دستمزد^۲، و چه ملی سازی ابزار تولید و اقتصاد برنامه ریزی شده، به مثابه‌ی یکی از پیروزی‌های عظیم نوع بشر. کسانی که قادر نیستند از دست آوردهای تاکنون به دست آمده دفاع کنند، هرگز نمی‌توانند برای مطالبات نوین مبارزه نمایند. برخلاف ابهامات امپریالیستی، ما با تمام توان خود از اتحاد شوروی دفاع خواهیم کرد. با این حال، دست آوردهای انقلاب اکتبر تنها زمانی در خدمت مردم خواهد بود که آن‌ها قابلیت خود را در برخورد با بوروکراسی استالینیستی به اثبات رسانند، همانند همان برخوردی که روزی با بوروکراسی و بورژوازی تزار داشتند.

استالینیزم، اتحاد شوروی را در معرض خطر قرار می‌دهد

اگر حیات اقتصادی شوروی بنا به منافع مردم هدایت شده بود؛ اگر بوروکراسی قسمت عمده‌ی درآمد ملی را نبلعیده و بیهود تلف نکرده بود؛ اگر بوروکراسی منافع حیاتی مردم را زیر پا له نکرده بود، آن‌گاه اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی می‌توانست هم چون یک آهن ربا، به قطب بزرگی برای جذب زحمت‌کشان جهان تبدیل شود و مصونیت آن از تعرض نیز تضمین گردد.

اما رژیم ننگین و مستبد استالین، شوروی را از این قدرت جذب خود محروم ساخته است. در طی جنگ با فینلند، نه فقط اکثریت دهقانان فینلند، که حتی اکثریت کارگران فینلند نیز نشان دادند که در طرف بورژوازی خود هستند. این

^۲ - پلیس مخفی جمهوری فدراتیو سوسیالیستی روسیه‌ی شوروی (RSFSR)، و اتحاد شوروی در طی سال‌های ۱۹۲۲ تا ۱۹۲۴. در تاریخ ۶ فوریه‌ی ۱۹۲۲، سازمان "چکا" به "گ.پ.او" (GPU)، به عنوان دپارتمان‌ی از "ان. کا. و. د." (NKVD)، کمیسریای خلق برای امور خارجه، تغییر یافت.

موضوع چندان هم عجیب نیست، چرا که آن‌ها از ستم بی‌مانندی که بوروکراسی استالینی به کارگران اطراف لنینگراد و کل شوروی روا می‌دارد، آگاه هستند. بدین ترتیب، بوروکراسی استالینیستی - که در وطن‌اش جسور و تشنه‌ی خون، و در پیش‌روی دشمنان امپریالیست، بزدل است - به سرچشمه‌ی اصلی خطر جنگ برای اتحاد شوروی بدل گردیده است.

حزب بلشویک سابق و بین‌الملل سوم، متلاشی و مضمحل شده است. انقلابیون صدیق و پیشرو، در خارج بین‌الملل چهارم را تشکیل داده‌اند که تاکنون بخش‌هایی را در اکثر کشورهای دنیا بنا نهاده است. من عضوی از این بین‌الملل جدید هستم.

برای مشارکت در این کار، من زیر همان پرچمی باقی می‌مانم که همراه با شما یا پدران و برادران بزرگ‌تان در سال ۱۹۱۷ و در سراسر سال‌های جنگ داخلی، به آن خدمت کردم؛ همان پرچمی که تحت آن، با یک دیگر و در کنار لنین، دولت شوروی و ارتش سرخ را بنیان نهادیم.

هدف بین‌الملل چهارم

هدف بین‌الملل چهارم، بسط انقلاب اکتبر به تمام جهان و در عین حال، زایش مجدد اتحاد جماهیر شوروی از طریق پاک‌سازی آن از وجود بوروکراسی انگلی است. چنین هدفی، تنها از یک راه محقق می‌شود: خیزش کارگران، دهقانان، سربازان ارتش سرخ و ملوانان نیروی دریایی سرخ علیه کاست جدید ستم‌گران و انگل‌ها. برای آماده ساختن این خیزش، به حزبی جدید نیاز است. یک سازمان متهور و صادق انقلابی، متشکل از کارگران

پیشرو. بین الملل چهارم، وظیفه ی خود را ساختن چنین حزبی در اتحاد شوروی می داند.

کارگران پیشرو! نخستین کسانی باشید که به سوی پرچم مارکس و لنین، که اکنون پرچم بین الملل چهارم است، صف آرایی می کنید! در شرایط وجود ممنوعیت های استالینیستی، طریقه ی ایجاد هسته های انقلابی قابل اطمینانی را که تماماً با یک دیگر پیوند دارند، بیاموزید! بین این هسته ها ارتباط ایجاد کنید! چگونگی ایجاد تماس در بین مردم متعهد و قابل اعتماد، به خصوص در بین ملوانان، با هم فکran انقلابی خود در سرزمین بورژوازی را بیاموزید! چنین کاری دشوار است، اما می تواند صورت گیرد.

جنگ حاضر بیش تر و بیش تر گسترش خواهد یافت، خرابی های بسیاری به جای خواهد گذاشت، مصیبت ها، یأس و اعتراضات بیش تر و بیش تری ایجاد خواهد کرد، و کل جهان را به سوی انفجارهای انقلابی جدید سوق خواهد داد. انقلاب جهانی می باید توده های کارگر شوروی را با تهور و عزمی جدید، تقویت و حامیان بوروکراتیک کاست استالین را تضعیف کند. تدارک برای این لحظه، از طریق کار سرسختانه و پیگیر انقلابی، ضروری است. سرنوشت کشور ما، آینده ی مردم ما، سرنوشت فرزندان و نوگان ما در خطر است.

نابود باد استالین قابیل صفت و کانون توطئه ی او!^۲

نابود باد بوروکراسی درنده خو!

^۲ - Camarilla: گروهی از کشورها یا افراد ذی نفع که با احاطه ی پادشاه یا حاکم یک کشور، عملاً در پشت پرده بر تصمیم گیری های وی تأثیر می گذارند. این اصطلاح از کلمه ی اسپانیایی Camarilla مصغر Cámara به معنای "اتاق کوچک" یا کابینه ی خصوصی پادشاه، گرفته شده است. عموماً آن را در فارسی "کانون توطئه" ترجمه می کنند.

زنده باد اتحاد شوروی، سنگر زحمت کشان!

زنده باد انقلاب سوسیالیستی جهانی!

هشدار! مطبوعات استالین مطمئناً اعلام خواهند کرد که این نامه از سوی "عمال امپریالیزم" فرستاده می شود. اما از پیش آگاه باشید که این یک دروغ است. این نامه، از طریق انقلابیون قابل اعتمادی که حاضرند برای سوسیالیزم، جان خود را هم به خطر بیاندازند، به اتحاد شوروی خواهد رسید. این نامه را تکثیر و در بیشترین حد ممکن توزیع کنید. ل. ت.

برادرانه،

لئون تروتسکی

مه ۱۹۴۰

نخستین انتشار: بین الملل چهارم، جلد ۱، شماره ۵، اکتبر ۱۹۴۰، صص ۱۴۱-۱۴۰

ترجمه: آرمان پویان

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۴